

[Poul Hartling.]

Men jeg vender mig altså til finansministeren. Jeg står her med 2 blade — jeg er ikke nogen ynder af noget af dem — det ene er Land og Folk, som nys er citeret af hr. Per Hækkerup, det skal jeg komme tilbage til, det andet er Vor Politik, som, efter hvad man forstår af bladene, nu skal uddeles til alle danske husstande, så det er jo dog et dokument. Jeg er som sagt ikke nogen ynder af det, men når nu det kommer offentligt frem og endda skal ud til alle husstande, så må det jo være rimeligt, at vi i en debat herinde også tager stilling til de ting, som siges på den måde, for det hører jo da ind i den offentlige debat.

Jeg spurgte i går, om statsministeren ville stå ved — og det har han ikke sagt noget til, så det må jeg forstå at han vil — og finansministeren ville godkende det, der stod i dette blad, hvor der står, at for fremtiden beskattes en indtægtsstigning aldrig med mere end 40-50 pct., hvor man i dag er oppe på 80-90 pct. Dertil svarede finansministeren, at det kunne han svare klart ja til. Derpå byttede han lidt om på sætningerne og sagde det på en lidt anden måde og forklarede os, hvis vi ikke skulle have forstået det i forvejen, at når skattefradragetsretten var faldet bort, så kunne man anvende lavere procenter, og det var jo netop det fine ved det. Jeg vil dertil gerne sige, at jeg spurgte ikke om skalaens procenter, jeg spurgte ikke om dette, at skatteprocenterne bliver mindre, når skattefradragetsretten falder bort — det er ganske klart, det har vi forstået — men jeg spurgte klart og tydeligt, om finansministeren kunne godkende, hvad der står her, at for fremtiden beskattes en indtægtsstigning aldrig med mere end 40-50 pct. Jeg konstaterer, at det siger finansministeren ja til. Det vil altså sige, at på ethvert af skalaens trin gælder det, at en indtægtsstigning kan aldrig beskattes med mere end 40-50 pct. i fremtiden. Det takker jeg for. Det skal vi huske og holde fast ved, og det vil finansministeren selvfølgelig også holde fast ved, for han siger kun, hvad han mener.

Jeg siger dette så stærkt, fordi det er noget helt afgørende for venstre med et skatteeft. Jeg tror, det er noget helt afgørende for meget, meget store dele af befolkningen, at vi får klarhed om disse

ting, og nu får altså alle husstande dette blad, og derfor må de nu vide, at det, der står her, det kan de holde sig til. Vi følger sagen op med dette, det er vigtigt for os, og det er også vigtigt for os med erhvervslevet og økonomien. De bemærkninger, som finansministeren gjorde dertil, skal jeg lade ligge, også for tidens skyld, men sige, at det ligger os varmt på sinde, fordi erhvervslevets udvikling, produktionens mulighed, det er, som jo alle har sagt i de indledende taler i denne debat, simpelt hen en forudsætning for, at vi kan klare både de private problemer og sandelig også de offentlige opgaver. Derfor vil vi også stille forslag om forbedring af afskrivningsreglerne. Det erhvervsvenlige udspil, som jeg spurgte finansministeren om, det hørte vi ikke så meget om, men i alt fald vil vi prøve, om vi kan få et erhvervsvenligt udspil den vej.

Dette kunne føre mig videre til de bemærkninger, som statsministeren indledte denne debat med. Han henvendte sig bl. a. til mig og gjorde nogle bemærkninger om økonomien, og i den forbindelse sagde han, at hr. Poul Hartling talte om risikoen for en overophedning af byggesektoren. Det er ikke et helt rigtigt citat. Sammenhængen er den, at jeg sagde, at statsministeren i sin tale i tirsdags havde set noget lysere på det, end det forekom mig at det økonomiske råds formandskab så på det. Jeg nævnte forskellige citater — og jeg kunne godt forøge dem med mange flere — hvor man kan mærke en meget mere forbeholden tone i det lille blå hæfte, vi fik uddelt; som kommer fra det økonomiske råds formandskab, og i den sammenhæng sagde jeg, at man også fra det økonomiske råds side pegede på risikoen for en overophedning af byggesektoren. Det er altså det økonomiske råds formandskab, som siger, at man skal passe på ikke at sætte mere i gang, end der er kapacitet til.

Jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at venstre ønsker, at byggeriet bliver så stort, som vi overhovedet har arbejdskraft og økonomisk styrke til. Vi har mangel på boliger, og vi har tusinder af boliger, som slet ikke svarer til, hvad man i det moderne samfund må anse for rimeligt. Men det, jeg pegede på, var, at det økonomiske råds formandskab i sin redegørelse med megen alvor fremhæver, at en overophedning i boligproduktionen kan hindre os i at afværge